

xxxii, 47. Dank zij aan u, Heer! Wij zien de hemel en de aarde, hetzij we daar het lichamenlijk deel van uw schepping onder verstaan, een hoger en een lager deel, hetzij we denken aan uw geestelijke en uw lichamenlijke schepping. En als sieraad van deze delen, die ofwel de gehele massa van de wereld ofwel de gehele schepping zonder meer uitmaken, zien we dat er licht is gemaakt en dat dit licht van de duisternis is gescheiden.

Wij zien het firmament van de hemel, hetzij die tussen de hogere gestelrijke en de lagere lichamenlijke wateren gelegen is en het opperste lichaam is van de wereld, hetzij die hemel onze dampkringruimte is — want ook die wordt zo genoemd — waarin de gevleugelde dieren van de hemel dwalen tussen de wateren, die dampsgewijs boven de aarde³¹ zweven en ook in heldere nachten nog als dauw neerslaan, en die andere wateren, die zwaarwegend op de aarde stromen en golven.

Wij zien de schoonheid van de verzamelde wateren op de velden van de zee en wij zien het droge land, bloot gekomen of gevormd om zichtbaar en geordend te zijn, de moeder van de planten en de bomen. Wij zien de lichten daarboven stralen: de zon is voldoende voor de dag, de maan en de sterren bieden troost aan de nacht, en door al deze lichten worden de tijden aangegeven en betekend.

Wij zien allerwegen de vochtige gewordenheid vruchtbaar gemaakt aan vissen, zeemonsters en vogels: de lichamenlijke immers van de lucht, die het vliegen van de vogels draagt, krijgt haar dichtheid door de uitwaseming van de wateren.

Wij zien dat het aanschijn van de aarde opgeluisterd wordt met de dieren van het land, en we zien dat de mens, naar uw beeld en gelijkenis gemaakt, over al de niet-redelijke levende wezens gesteld wordt, juist vanwege uw beeld en gelijkenis, dat wil zeggen: de kracht van zijn rede en verstand. En zoals in de ziel van de mens iets is dat bedenkt en regeert en iets anders dat daaraan onderworpen wordt om te gehoorzamen, zo is er ook in het lichamenlijke een vrouw gemaakt voor de man, en dat is zo gebeurd, dat die vrouw weliswaar in haar geest een gelijke natuur ten aanzien van het redelijk verstand had, maar dat ze toch door haar lichamenlijk geslacht aan het mannelijk geslacht werd onderworpen, op dezelfde wijze als de aandrift tot handelen onderworpen wordt om door het redelijk denken bevrucht te worden met de schrantheid die juist doet handelen. Wij zien deze dingen, die zowel één voor één goed als alle tezamen zeer goed zijn.

xxxiii, 48. Uw werken loven u, opdat wij u liefhebben, en wij hebben u lief, opdat uw werken u loven. Zij hebben een begin en een einde in de tijd, zij kennen opgang en ondergang, toename en afname, schone gestalten en ontstentenis. Zij hebben dus achter-eenvolgens ochtend en avond, deels in verborgenheid, deels in ~~klare~~ ^{klar} ~~zicht~~ ^{zicht}baarheid. [. . .]

xxvi, 51 - xxxviii, 53

xxxvi, 51. De zevende dag echter is een dag zonder avond en hij kent geen ondergang, want gij hebt hem geheiligd tot eeuwigerend blijven. Zo kan uw rust op de zevende dag, die rust na uw zeer goede werken, die gij overigens rustend verricht hebt, door de stem van uw boek verteld worden om ons tevoren te zeggen dat ook wij na onze werken — die daarom zeer goede werken zijn, omdat gij ze ons gegeven hebt — op de sabbatdag van het eeuwige leven onze rust zullen vinden in u.

xxxvii, 52. Ook dan immers zult gij zo in ons rusten als gij thans in ons werkt; ook dan zal het zijn uw rust door ons, gelijk het nu hier uw werken door ons zijn. Gij echter, Heer, gij werkt onafgebroken en gij rust onafgebroken, en gij ziet niet naar de tijd, gij beweegt niet naar de tijd en gij rust niet naar de tijd: niettemin maakt gij het zien, dat in de tijd gebeurt, en de tijden zelf en de rust na de tijd.

xxxviii, 53. Zo zien wij dan de dingen die gij gemaakt hebt, omdat ze zijn; bij u evenwel is het zo, dat ze zijn, omdat gij ze ziet. En wij zien van buiten dat ze zijn, innerlijk dat ze goed zijn. Gij echter hebt ze gemaakt gezien, daar waar gij gezien hebt dat ze gemaakt moesten worden.

En wij zijn op een latere tijd bewogen om goed te doen, nadat ons hart had ontvangen van uw Geest; in de tijd daarvoor echter werden wij bewogen om kwaad te doen, terwijl wij u verlieten. Gij echter, gij ene en goede God, zijt nimmer opgehouden met goed doen. Zeker, ook van onze werken zijn er sommige goed, door uw gave, maar ze zijn niet alijdurend. Na die werken hoopen wij onze rust te vinden in uw grote heiliging. Gij echter, het goed dat geen enkel goed ontbeert, gij zijt altijd rustig, omdat gij zelf uw rust zijt.

En dit te begrijpen: wie van de mensen zal het aan een mens geven? Welke engel aan een engel? Welke engel aan een mens? Aan u moet het gevraagd worden, in u moet het gezocht worden, bij u moet geklopt worden: dan, ja dan zal het verkregen worden, dan zal het gevonden worden, dan zal er worden opgedaan.

Cell IV (11) te vinden (V)